

Lizák Pálma: **A rongybaba**

Szenteste robbant a bomba
Üvegcserep hullt ablakokba
Anyám fogta a kezemet
Rohanás a pincébe le
Karomon a kiskosaram
Benne kötszer, élelem van

- Rongybabácskám, jaj, ottmaradt
Menjünk vissza mihamarabb! –
- Siess, siess kicsi lányom
A babádat most nem bánom –

Életünkért szaladunk
Tört üvegen gázolunk
Hosszú az út lépcsőn le
Hulla könnyem ízibe

- Rongybabácskám mi lesz veled
Ki készíti reggelidet
Ki véd meg, ha jön a bomba
S nem vehetek a karomba? –

Dobjátok el a fegyvereket!
Ne bántsátok a gyerekeket!

Öt emelet mélységében
Lenn sötétség pincéjében
Lányok, nők és gyerekek
Keresik a helyeket
Hová bújjon, ha jó razzia
A keményléptű, rút katona

Férfi mind a háborúban
Asszonyok a mélabúban
Ki jön haza, ki marad
Latolgatják nap, mint nap

Dobjátok el a fegyvereket!
Ne bántsátok a gyerekeket!

- Mi lesz az én Rongybabámmal
Perlekedek anyukámmal –

Szívem teli szorongással
Nem törődök semmi mással
Sír a szemem, fáj a szív
Az öt emelet visszahív

Dobjátok el a fegyvereket!
Ne bántsátok a gyerekeket!

Egy zsebkendő és két kicsi fa
Anyám tette új fababa

- Itt a húga rongybabádnak
Vigyázz reá, ne add másnak –

Boldog öröm, simogatom
Kedves szóval babusgatom
Elringatom fababámat
Csodálom az én Anyámat

Tegyétek le a fegyvereket!
Védjétek meg a gyermekeket!

(2015.07.23.)

Lizák Pálma: **Az ostrom**

Dúl, tombol a háború Pesten
Bomba rombol karácsony esten
Egy Sztálin orgona „énekel”
Süvít a sziréna, menni kell
A lépcsőház üvegcsereppel teli
Az anya kicsiny gyermekét öleli
Fut, rohan a pincébe le
Perceken múlhat az élete

Állítsátok meg az esztelen katonát!
Ki képes elpusztítani a saját honát!

A pincében a tömeg néma, arctalan
Csak gyermekét csitítja, hasztalan
A félelem a kicsik szemében ül
Az anya állja rendületlenül

Bujtassuk el a zsenge lányokat
Ne fertőzze őket férfi kárhozat
Zsákból szótt függöny mögött
Négy lány remegve hüppögött

Állítsátok meg az esztelen katonát!
Ki képes elpusztítani a saját honát!

Csörtetve jöttek a katonák
Kezükben gránát, vállukon puskák
Puskatussal emelték fejünket fel
Gyanakvó szemmel bámultak el

A nők takarván hajukat, arcukat
Reszketve várták a sorsukat
A sok meggyötört asszony között
A katona egyet megbökött
Az bénultan nézett a földre
Majd rémülten körbe-körbe
A sok szem máshová tekint
Nem osztja vele meg e kínt

Állítsátok meg az esztelen katonát!
Ki képes elpusztítani e hazát!

Felrágatta a padról a katona
A nő sikoltott, mint még soha
Húzták a földön hajánál fogva
Ernyedt teste reménytől fosztva

Többé soha senki nem látta őt
A rémülten sikoltozó nőt
Sorsa azóta is lelkünket égeti
Senki sem próbálta megmenteni.

Büntessétek meg az esztelen katonát!
Ki képes megölni egy ártatlan anyát!

(2015.07.23.)

